

บันทึกข้อความ

ส่วนราชการ ส่วนงาน กสทช. ประวิทย์ ลีสถาพรวงศ์ (โทร. ๓๙๗)

ที่ สทช ๑๐๐๓.๑๐/ ๔๐

วันที่ ๑๔ มกราคม ๒๕๕๙

เรื่อง ขอเปิดเผยความเห็นในการพิจารณาระเบียบวาระที่ ๔.๓ ของการประชุม กทค. ครั้งที่ ๓๑/๒๕๕๘
เรียน รสทช. ก่อกิจฯ (เลขานุการ กทค.)

ตามที่ได้มีการประชุม กทค. ครั้งที่ ๓๑/๒๕๕๘ เมื่อวันที่ ๒๔ พฤศจิกายน ๒๕๕๘ และในการพิจารณาระเบียบวาระที่ ๔.๓ เรื่อง แนวทางการทำความเข้าใจกับประชาชนเกี่ยวกับการตั้งสถานีวิทยุคมนาคมสำหรับการให้บริการโทรศัพท์เคลื่อนที่ ผมได้แสดงความเห็นนอกเหนือจากมติที่ประชุม ผมจึงขอเปิดเผยความเห็นเพิ่มเติมของผม เพื่อบันทึกในรายงานการประชุม กทค. ครั้งที่ ๓๑/๒๕๕๘ ในส่วนหมายเหตุของระเบียบวาระที่ ๔.๓ ทั้งนี้ เพื่อเป็นไปตามนัยมาตรา ๒๔ แห่งพระราชบัญญัติองค์กรจัดสรรคลื่นความถี่ฯ พ.ศ. ๒๕๕๓ รายละเอียดตามเอกสารที่แนบมาพร้อมนี้

จึงเรียนมาเพื่อโปรดดำเนินการต่อไปด้วย จะขอบคุณยิ่ง

(นายประวิทย์ ลีสถาพรวงศ์)

กสทช.

ความเห็น กสทช. ประวิทย์ เพื่อบันทึกในรายงานการประชุม กทค. ครั้งที่ ๓๑/๒๕๕๘ ระเบียบวาระที่ ๔.๓

“๑. แนวทางการทำความเข้าใจกับประชาชนที่กำหนดควรทำให้เกิดความชัดเจนมากที่สุด เพื่อให้สามารถปฏิบัติได้จริงและไม่เกิดประเด็นโต้แย้ง เช่น ข้อ ๑.๑.๒, ข้อ ๑.๒.๓ การประสานผู้นำท้องถิ่นเกี่ยวกับจำนวนประชาชน หรือข้อ ๖.๒.๒ จำนวนผู้เข้าร่วมให้เป็นไปตามผู้นำท้องถิ่นเห็นสมควร ควรกำหนดให้ชัดเจนว่าจำนวนผู้เข้าร่วมขั้นต่ำคือร้อยละเท่าใด

๒. เห็นควรแบ่งประเภทสถานีวิทยุคมนาคมที่ต้องทำความเข้าใจกับประชาชนตามระดับความแรงและความหนาแน่นของการแผ่คลื่นความถี่ แทนการแบ่งตามความสูงของสถานี เช่น สำหรับปิดโคเซลล์เล็กๆ อาจทำความเข้าใจเพียงด้วยการติดป้ายประกาศ แต่หากเป็นสถานีวิทยุคมนาคมที่แผ่คลื่นสูง ก็จะต้องทำความเข้าใจกับประชาชนตามขั้นตอนที่ กสทช. กำหนด

๓. ขอให้สำนักงาน กสทช. ติดตามความก้าวหน้าของข้อมูลเรื่องผลกระทบต่อสุขภาพจากคลื่นความถี่ที่แผ่ออกจากสถานีวิทยุคมนาคม และกำหนดจุดยืนที่เป็นกลาง โดยไม่รับรองว่าคลื่นจากสถานีวิทยุคมนาคมเป็นอันตรายแน่นอนหรือปลอดภัยแน่นอน แต่เน้นการทำหน้าที่ในเชิงป้องกันด้วยการกำหนดหลักเกณฑ์ระดับการแผ่คลื่นและหลักเกณฑ์การติดตั้งสถานีที่เหมาะสม เพื่อให้อุตสาหกรรมโทรคมนาคม เดินหน้าได้บนความปลอดภัยสูงสุดของประชาชนและสังคมโดยรวม

๔. (ร่าง) แนวทางการทำความเข้าใจกับประชาชน ข้อ ๖ เป็นเพียงการกำหนด “หากมีการร้องเรียนภายใน ๓๐ วัน” มีประเด็นว่าหากมีการร้องเรียนภายหลัง ๓๐ วัน จะเป็นอย่างไร และการกำหนดในข้อ ๖.๒.๑ ให้มีการประชุมครั้งเดียว เห็นว่าจำกัดเกินไป ควรแก้ไขเป็น “ให้มีการจัดประชุมจนกว่าจะได้ข้อยุติ”

๕. ข้อมูลที่ใช้ในการทำความเข้าใจหรือในเอกสารเผยแพร่ควรประกอบด้วย (๑) ชื่อผู้ให้บริการ เครื่องหมายการค้า และหมายเลขโทรศัพท์ของผู้ประกอบการ รวมถึงผู้รับผิดชอบที่ประชาชนสามารถติดต่อได้สะดวก (๒) ชื่อผู้ดำเนินการก่อสร้างสถานีวิทยุคมนาคม ระยะเวลาดำเนินการก่อสร้าง ผู้ควบคุมการก่อสร้าง และเลขหมายโทรศัพท์ (๓) สถานที่ติดตั้ง เลขที่ หมู่บ้าน ตำบล อำเภอ จังหวัด (๔) วัตถุประสงค์ของการติดตั้งสถานีวิทยุคมนาคม (๕) คุณภาพการให้บริการในปัจจุบันเปรียบเทียบกับคุณภาพบริการหากมีการตั้งสถานีวิทยุคมนาคม (๖) ความแรงและความหนาแน่นของคลื่นแม่เหล็กไฟฟ้าในปัจจุบันเปรียบเทียบกับความแรงและความหนาแน่นของคลื่นแม่เหล็กไฟฟ้าที่จะปล่อยจากสถานีวิทยุคมนาคมที่มีการติดตั้ง ความแรงและความหนาแน่นสูงสุด รวมถึงความแรงและความหนาแน่นสูงสุดอยู่ที่ระยะเท่าใด (๗) ข้อมูลเกี่ยวกับผลกระทบต่อสุขภาพของคลื่นแม่เหล็กไฟฟ้าจากสถานีวิทยุคมนาคมจากงานวิจัยที่เป็นปัจจุบัน รวมถึงวิธีการปฏิบัติตัวเพื่อป้องกันผลกระทบต่อสุขภาพ (๘) ข้อมูลเพิ่มเติมหากประชาชนต้องการร้องเรียน ทั้งการร้องเรียนไปยังผู้ประกอบการ และสำนักงาน กสทช.

ทั้งนี้ ข้อมูลดังกล่าวจะต้องนำส่งพร้อมกับหนังสือเชิญให้เข้าร่วมประชุม เพื่อให้ผู้ที่เข้าร่วมมีเวลาเพียงพอในการศึกษา

๖. เพื่อเป็นการแก้ไขปัญหาในระยะยาว ผมเห็นควรให้มีการทบทวนและปรับปรุงประกาศ กทช. เรื่อง มาตรฐานความปลอดภัยต่อสุขภาพของมนุษย์จากการใช้เครื่องวิทยุคมนาคม เนื่องจากขีดความแรงสนามแม่เหล็กไฟฟ้าที่กำหนดตามประกาศมีค่าสูงเกินไป และเป็นค่าขีดจำกัดเพื่อป้องกันผลกระทบเชิงความร้อนแบบเฉียบพลัน-ระยะสั้น (short term thermal effects) เท่านั้น แต่ไม่ได้กำหนดค่าขีดจำกัดความหนาแน่นของกำลังคลื่นเพื่อป้องกันผลกระทบเชิงชีววิทยาสะสมในระยะยาว (Long term biological effects) จากรังสีคลื่นวิทยุในระดับต่ำ ดังนั้นจึงควรปรับลดขีดความแรงสนามแม่เหล็กไฟฟ้าและกำหนดขีดจำกัดความหนาแน่นของกำลังคลื่นความถี่ เพื่อป้องกันผลกระทบเชิงชีววิทยาสะสมในระยะยาวโดยอ้างอิงการศึกษาจากต่างประเทศประกอบด้วย”